

SLEP OD ROJSTVA

Slavko Jug

Že zdavnaj
je padel kamen
skozi tišino.
Zlat list svetlobe
drhti nad poljem.

In jaz se zatekam
v ograd besed
kot ptica
v svoje gnezdo,
spletено iz senc
in ljubezni.

Moji prsti
so polni tesnobe.
Objemajo kamen,
ki je slep od rojstva
in trd od svetlobe.